

MECANICII '61

POLIBUC

O nouă
și continuă
provocare

Foaie de suflet lunară a Asociației „Promoția '61 MECANICĂ”

Anul 5, Nr. 1, ianuarie 2009

Apare în fiecare ultimă joi a lunii

Editorial

Adunătură de Mecanici'61

Adunarea Generală a
Asociației „Promoția '61
Mecanică”

Isprăvi de-ale colegilor

Eveniment

Cronică teatrală

In memoriam

Cronica politică

Cine-i născut în februarie?

Editorial

Și totuși... REVISTA

Constantin DUMITRU

„POLIBUC '61 MECANICĂ”, sau cum ne place nouă să-i spunem, „foaie de suflet” a Promoției '61 Mecanică, și-a făcut pe deplin datoria în cei patru ani de apariție (fără întreruperi), contribuind precum un liant miraculos la strângerea legăturilor de prietenie dintre colegii promoției, prin informarea generoasă a tuturor celor interesați (se înțelege că-i exclud pe cei care reclamă că: „n-am primit în cutia poștală numărul de luna trecută!”, sau: ”n-am primit e-mail-ul cu ultimul număr”). Noi ne-am străduit și ne vom mai strădui să „băgăm și-n traistă”, în măsura în care vom reuși, dar în cazul unor omisiuni **reclamate**, promitem să fim prompti cu repararea acestora.

Revista noastră care – e bine de știut – este depozitată spre lecturare în biblioteci mari ale țării (Biblioteca Academiei, B.C.S. etc.), deci accesibilă și stră-strănepoților, datorită demersurilor colegei noastre Corina Firuță (cât a fost redactor șef), care i-a atribuit un ISSN, pe care ne cerem scuze că nu l-am tipărit în manșeta inferioară a ultimei pagini, așa cum e regula (în ultimele numere).

Faptul că suntem prezenți în rafturile depozitelor marilor biblioteci, dar mai ales că nu putem fi o excepție în aria presei scrise, care respectă limba română, care are în alfabetul său „ă”, „â”, „î” etc. și pe care le folosește acolo unde le e locul, ne obligă la renunțarea la a publica materiale fără diacritice, pe motiv că ne e greu să prelucrăm un material primit pe internet etc. Apelăm călduros la colaboratorii care-și culeg pe calculator propriile materiale sau care o fac pentru colegi olografiști, să-și instaleze programele standard de includere a „diacriticelor” în

textul pe care-l trimit redacției. Corectarea (adică introducerea diacriticelor) este uneori mai anevoioasă decât culegerea textului din nou.

Și încă o regulă „cutumă” a tuturor organelor de presă scrisă (ziare, reviste etc.) este grija pentru corectura finală, care să te scutească de greșeli de tipar (despărțiri de silabe la cap de rând), de ortografie, de semantică (pleonasmе) etc. N-am înțeles de ce, când s-a mai pomenit despre acest subiect, s-au auzit țipete de orgolii rănite. Noi promitem – și în numele noului colegiu de redacție – că vom apela cu încredere la corectură.

Apropos de noul colegiu de redacție, e momentul să vi-l prezentăm: potrivit principiului „rotirii cadrelor”, l-am convins pe Artemiu Vanca să-și asume sarcina de **redactor șef**, el lansându-și prima sa carte de autor chiar astăzi (mâine – poimâine, membru al Uniunii Scriitorilor), fără intenție de campanie electorală; am rugat-o pe Corina Firuță să-l sprijine pe Mirel cu experiența-i editorială în paginarea revistei; Anda Ștefănescu s-a oferit să dea tot sprijinul în culegerea și redactarea materialelor primite – ca secretar de redacție; profesorul Nae Enescu completează echipa, urmând să umple golurile de capacitate ale redacției.

Vom continua și pe viitor să transmitem prin internet numerele lunare ale revistei, drept pentru care vom deschide într-un timp foarte scurt un „site” al Asociației Promoției '61 Mecanică.

În sfârșit, am reținut propunerea deosebit de interesantă a colegului nostru Radu Mihalcea, care avansează ideea editării unor numere ale revistei la Chicago (spre exemplu) și tipărirea lor la București, așa cum fac de mulți ani **New York Times** și multe altele (care se editează seara la New York și ies din rotative a doua zi dimineața în Franța, Anglia, Taiwan). Supunem atenției tuturor colegilor, propunerea lui Radu „in integrum”, rugându-vă să vă exprimați părerea asupra acestei oferte în următoarele două numere ale revistei noastre, pentru a ne sprijini în luarea unei decizii.

Revista: partea asta o Email separat si lui Radu Gruia.

Auzind ca n-are cine sa puna revista in pagina, mi-am oferit eu serviciile. Am tot ce imi trebuie in dotatia computerului ca sa fac asta. Am si timp.

Atributia asta este cumva privita ca fiind cea a redactorului "sef": a celui care decide ce si cum apare in revista. Asta este mai dificil...

Desigur ca pot sa fac si asta, dar atunci revista va fi citita cu placere de prietenii mei din USA sau din Germania si nu de colegii din Romania...Deosebirile de concept de viata, de experienta profesionala si civica, de cunostinte, de valori, de atitudini dintre noi sunt asa de mari incit se poate spune ca cei 50 de ani care au trecut de la absolvire au creat o prapastie care ne desparte. Puntea de lagatura formata de asociatie este fragila si efemera.

A fi "redactor sef" in aceste conditii este o aventura care poate avea numai urmari neplacute si poate genera conflicte de tot felul. Asta trebuie evitat.

Solutia ar fi ca eu sa vad materialele trimise, sa fac comentariile mele - daca va fi necesar - si sa supun acest material in intregime parerii critice ai celor care traiesc in mediul caruia ii este adresata revista. Ei vor avea dreptul de veto, atit in ceea ce priveste materialele cit si in ceea ce priveste parerile mele. Revista va apare asa cum vor dori acesti adevarati "redactori sefi": ea va corespunde ceritelor publicului din Romania. Eu voi fi...mai mult sau mai putin...cel care o va pune in pagina.

Desigur ca si asa vor apare conflicte intre mine si ceilalti redactori - avem experienta numarului din noembrie al revistei - dar cel putin conflictul va antrena numai un grup restrins de persoane, uniti de vointa de a face revista. Avind unel comun, diferentele pot fi depasite mai usor.

V-as ruga sa va considerati drept membri ai acestui grup si sa-mi dati mina de ajutor necesara.

Ce parere aveti?

Adunătură de Mecanici '61

REVELIONUL SCHIMBĂRII DE PREFIX

Mirel VANCA

În anul 2009, majoritatea mecanicilor '61 au pășit în cel de al 70-lea de an de existență. Revelionul care i-a avut ca amfitrioni sau invitați s-a desfășurat pretutindeni sub semnul acestui memorabil salt. Să dea Dumnezeu să fie un pas norocos pentru toți, fără probleme de sănătate, fără probleme financiare, și nu în ultimul rând, mă refer la colegii mei, fără probleme de potență.

Și revelionul de la Eforie Nord, cu siguranță cel cu cea mai mare participare de mecanici '61, s-a derulat sub semnul acestei spectaculoase tranziții. Eu, decan de vârstă acolo, care am făcut acest salt cu trei ani în urmă și cunosc intrările în cel de al șaptelea deceniu, mi-am luat colegii de mână și i-am trecut, unul câte unul, prin cea mai norocoasă dintre ele, pe cea deasupra căreia scrie: „Nu te lăsa!”

Se zice că ziua bună se cunoaște de dimineată. Ei bine, fără să contrazică această înțeleaptă zicere, șederea noastră la Eforie s-a dovedit bună din prima după amiază petrecută acolo, cea a sosirii noastre. Calipso ne-a așteptat cu țuică fiartă, slănină, jumări și ceapă roșie. Foarte repede, s-a creat o atmosferă caldă și prietenoasă în care am comunicat, am glumit și ne-am simțit foarte bine. Elixirul miraculos și delicatele „exotice” se topeau într-un ritm amețitor, dar în același ritm erau servite din nou, încât la sfârșit, mai rămăsese câte ceva în pahare și farfurii. Această după amiază a fost aproape egalată de prânzul de după revelion care a debutat cu o excelentă ciorbă de potroace și cu o foarte bună ciorbă de burtă, urmate de o pizza, specialitatea casei. N-a lipsit nici țuica fiartă, căci, știți și voi, „cui pe cui se scoate!”

În seara de revelion ne-am făcut intrarea în restaurantul hotelului, perechi, perechi, una mai frumoasă și mai elegantă decât alta. M-am și grăbit să-i pozez pe toți, înainte ca bărbații să-și dea jos hainele, cravatele sau papioanele, sau doamnele să fi transpirat de atâta dans. La pozele mele se adaugă cele ale lui Nae Enescu și Vali Gheorghe. Iată cum arătau „drăguții de ei” (expresia este una preferată a Anei):

Amfitrioana noastră, Coca Dumitru, pozează cu grație

În picioare zâmbind asistenței, gazda noastră, el lidero maximo, Constantin Dumitru. La masă, succesorul său, Raul, pardon, Ștefan Dumitru cu soția, Nina

*Încep cu cei mai distinși: purtătorii de papion
Dan Mihălcescu și Adrian Popa,
secondați de Dan Ștefănescu și prietenul Gigicăi.
În mijloc, însăși Gigica*

Zâmbăreții Mirel și Ani Vanca

Tinerii Nae & Mihaela

Simpaticii Vali și Pușa Gheorghe

*La stânga: Nina Dumitru, Ștefan Dumitru
și copiii lor Bibi și Maria.
La dreapta: Adelina Bone și prietenii gazdelor,
înfițați de Asociație*

Ion Stanescu asaltat de doamne

Aliniați pentru raport

*Amiralul Bone Stan
sorbit din priviri de comeseana lui*

Foarte repede după așezarea la locurile noastre, bossul Calipso a slobozit masa și preparatele culinare au început să vină pe bandă rulantă, iar băuturile să curgă în valuri, întocmai ca marea aflată la doar o sută de metri de noi. N-au lipsit mâncărurile românești tradiționale, începând cu piftia, și terminând cu sarmalele, dar nici salata de boeuf, icrele și grătar de pește. Ultimele, să se simtă că suntem pe litoral. Friptura de curcan nu ne-a mai încăput în stomacuri, așa că, în unanimitate, am amânat-o pentru a doua zi, când a fost servit pe muzică de fanfară, în pas de defilare, pe tăvi în flăcări. țuica a fost de fapt palincă, iar vinurile au fost

și albe și roșii. N-a lipsit pelinul de Giurgiu și molanul de Călugăreni. Am considerat că nu poate lipsi poza autorului specialităților culinare servite, bucătarul Sandu.

Bucătarul

Tonul la dans l-a dat Mirel, târât pe ringul de dans de Ani. Muzica a mai scârțâit și s-a mai împotmolit din când în când, dar ne-am făcut că nu observăm. S-au remarcat la dans Nae cu Mihaela și Ani cu perechea ei Maria, nepoata lui Calipso..

La miezul nopții s-a ciocnit o cupă de șampanie, după care au urmat pupăturile și felicitările încrușișate.

*Iată-i și pe colegii noștri, la muncă.
Spicica este nedumerit:
nu știe cum se numește felul de mâncare!*

La mulți ani!

În momentul următor, Adrian Popa și Mirel Vanca au recitat fiecare câte un plugușor, urări primite cu foarte multă îngăduință de colegi și chiar aplaudate.

Au urmat toasturile și felicitările pentru sărbătorii zilei: Coca Vasilica Dumitru și Vasile Gheorghe. Cu o zi înainte, am sărbătorit ziua de naștere a lui Mircea Zainea.

S-au remarcat tinerii Nae și Mihaela la dansul în figuri, Luci Popa, Mihaela Tihan și Ani Vanca la sârbă.

Petrecerea s-a spart la orele trei și jumătate, când moșnegii și soațele lor și-au terminat benzina.

A doua zi, întâi ianuarie 2009, a fost o zi frumoasă: un cer senin, un soare strălucitor, nici o adiere de vânt și o mare netedă ca un cearșaf, de culoare azurie. La fel să ne fie toate zilele în anul acesta!

Mirel o prezintă pe Coca

Vali Gheorghe se prezintă singur

*Luci explică, Mihaela învață pașii dansului
lui Zorba;
Ani se crede în „Lacul lebedelor”.*

Marea

Vă place cum arăta? N-o să vă vină să credeți dacă o să vă spun că în această zi am văzut un tânăr făcând baie în mare!

Faptul că reuniunea noastră de la malul mării a fost una frumoasă, din care n-au lipsit scenele de tandrețe îl dovedesc și următoarele poze:

„Mânca-i-ar mama!“ pare a zice, cu gestul ei, Mihaela

Patru pentru eternitate: Emilia, Anda, Pușa și Luci

Bietul Mirel! N-a scăpat nici aici.

Plimbările și pozele pe faleză n-au lipsit nici ele:

Ani și Stănelu, filmați cu camera ascunsă

Pe doi ianuarie marea era cenușie și agitată. Pe cei din poză pare să nu-i impresioneze: i-au întors spatele.

*Zgribuliți, zgribuliți...
Vântul intrase în scenă.*

*Nici Radu Stoian n-a scăpat de obiectivul
fotografului.*

În final vreau să-i consacru spațiul care mi-a mai rămas, Mariei, nepoata gazdelor. Vă mai amintiți cum arăta ea în excursia pe Dunăre? Era o găgălice. Priviți-o acum? Este o domnișoară!

Atât părinții cât și bunicii se laudă cu ea. Învață

Maria

bine și este campioană la înot. Ne-a arătat colecția ei de diplome și medalii. Impresionant! Locul I, II, sau III la diferite campionate, la toate stilurile de înot. Majoritatea sportivilor nu adună într-o viață atâtea trofee câte a adunat ea până la această vârstă. Îmi pare foarte rău că nu le-am numărat și că nu le-am fotografiat.

Ea a fost și aceea care a filmat revelionul nostru. Nu scăpați ocazia să-l vedeți!

Plugușor de Revelion

Philoxenia 2009

Aho, aho, copii, fărtați
În scaune v-așezați
Și cuvântu-mi ascultați!

S-a sculat mai an
(Ba-s vreo patru ani)
Căpitan Traian,
Ales de profani,
Al făr' de dosar,
Ca cleștarul clar,
Ucis-a corupții,
Fericit-a muții.
Câinii de lătrară,
Putina spălară,
Că ursu' tot merse...
Tertipuri alese
Îi făcu pârție
Spre-o nouă domnie.
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!

Noi,ăștia mai copti
Ne văzurăm toți
De-ale noastre trebi.
Mecanici superbi
Lunar ne-ntâlnirăm,
Ne blagoslovirăm
Cu bucate-alese
La „Select” culese,
Nu pe bani puțini,
Dar vrem să fim fini!
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!

Noul comitet
Ne-a făcut program
Axat pe buget
Pentru-ntregul an.
Și-l cam izbândirăm:
La Arcani fuserăm,
Revista scriserăm.
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!

De-o fi a mai face
Ce ne-a mai rămas,
În mai bună pace,
Om face popas
La o câmpenească
Călugărenească.
Și bancuri vom spune
Într-o sesiune,
Vom face plimbări
Pe alte cărări
În spre alte mări.
Pentru asta Doamne,
Dă-ne sănătate,
Cât mai multe toamne
-N plină bunătate,
C-avem a serba
Și Cincizecimea!
„Unșpe”-o fi ca mâine!
De ne-om ține bine,
Vom fi toți prezenți,
Fără repetenți
La viață frumoasă,
Masă sănătoasă.
-N aceeași frăție
Dumnezeu ne ție!
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!

Iar amfitrionii,
Din trei generații,
DUMITRU prea-domnii
Și cele trei grații
Țină-și obiceiul:
Să ne dea temeiu
La drum să pornim
Ca să ne oprim
Tot la Eforie,
Cât o fi să fie!
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!

Norocul vă bată,
Succesul la poartă
Zilnic să v-aștepte
Și-asta s-o repete
Ani în șir de-acuma
Pân-o veni bruma
Și la Bibi-n păr
Al mai mare mahăr.
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!

Și-acum o urare
Pentru Bossu-ăl mare,
Din folclor domnesc,
D-ăl orășenesc,
De ultimă oră!
Și-om pune de-o horă.
La mai mânați măi!
Hăi, hăi!

Boc, Boc, Boc, la ușa ta.
Vreau să îți urez ceva:
Îți doresc să fii Năstase,
Să ai vreo patru-cinci case!
Îți urez să fii Videanu,
Ca să vinzi borduri tot anu'!
Să fii mai isteț ca Gioană
Și la bani... peste Prigoană.

Și să bei țuică cu țoiu
Ca nea Nicu Văcăroiu.
Ca Bănescu-bun bărbat,
Să-ți pice Udrea la pat.
Asta am avut de spus
La mulți ani!
Paharul sus!

Colindătorii
„Mecanici '61”

Nota redacției:
A urmat un al doilea Plugușor, mai personalizat,
cu pomenirea tuturor mesenilor. Urător: Mirel
Vanca.

**Adunarea Generală a Asociației „Promoția '61 Mecanică”
din 01.01.2009**

HOTĂRÂREA

Adunării Generale a Asociației „Promoția '61 Mecanică” din data de 1 ianuarie 2009

Adunarea Generală a asociației, întrunită în ziua de 1 ianuarie 2009 la Hotelul Philoxenia din Eforie-Nord a hotărât următoarele:

1. Reconfirmă componența Consiliului Director aprobată în Adunarea Generală a asociației din 10 mai 2008 și mandatat prin această Hotărâre pentru perioada 2008-2009 și anume:

Constantin DUMITRU	– președinte
Artemiu VANCA	– vicepreședinte
Elena OLARU	– secretar
Oisie IOIL	– membru
Nicolae ENESCU	– membru

A fost reconfirmată colega Rodica NICOLESCU, drept cenzor.

2. Continuarea acțiunii „ATRAGEREA DE SURSE” prin urmărirea trimestrială a sponsorizărilor, inițiativelor de creare a unor resurse, popularizarea acestora în revista „MECANICII '61”, în baza unei notificări a Consiliului Director.

3. Continuarea acțiunii de atragere a tinerilor

(fii-fiice al absolvenților Promoției) prin titularizarea doritorilor ca membri ai Asociației (primul fiind deja încorporat în prezenta Adunare Generală, în persoana domnului ing. Ștefan DUMITRU – inginer TCM) și invitarea lor la întâlnirile și acțiunile asociației. Secretariatul va prezenta până la finele lunii februarie „inventarul” fiilor și fiicelor Promoției, iar Consiliul Director va raporta (după consultarea părinților) despre opțiunea sau declinarea acesteia, privind aderarea la Asociație.

4. Reconfirmă componența colectivului de redacție a MONOGRAFIEI – **Promoției '61 Mecanică la 50 de ani de la absolvire**, căruia îi dă ca sarcină pregătirea unui pre-print al monografiei în două volume până în primul trimestru al anului 2010, pentru demararea acțiunii de tipărire. Colectivul de redactare va publica în numărul din februarie al Revistei, propunerea de sumar pentru cele două volume, cu precizarea surselor (din edițiile trecute ale monografiei, din numerele revistei noastre), în

așteptarea unor sugestii, completări, oferte, în vederea definitivării conținutului.

5. Organizarea în cadrul Muzeului Politehnicii bucureștene a unui stand destinat „Promoției '61 Mecanică”, în care să fie prezentate aspecte legate de realizări ale membrilor asociației (formulare reluată integral din Hotărârea anterioară, sarcină nerealizată în 2008). Corpul de profesori universitari Mecanici '61, prin grija domnului prof. dr. ing. Nicolae Enescu) va fi invitat la întâlnirea lunară din mai 2009, unde vor expune un program detaliat pentru realizarea obiectivului, cu precizarea exponatelor pe care le așteaptă de la noi, ceilalți (monografiile, colecții de reviste POLIBUC '61 MECANICĂ, cărți tehnice sau de beletristică cu, sau și cu, semnătura unor colegi, cu obiectiv precis: vernisajul standului MECANICII '61 în luna noiembrie 2009.

6. Organizarea – începând din luna aprilie – a întâlnirilor lunare ale PROMOȚIEI, într-o sală de conferințe, cu posibilități de organizare a unor debateri tematice, cu asigurarea unui bufet simplu (prin catering sau participare colectivă la un bufet suedez). Raportează realizarea președintelui Consiliului Director, chiar la întâlnirea din luna aprilie.

7. Programul de acțiuni al Asociației pe 2009

(cu excepția celor detaliate în prezenta Hotărâre) va fi prezentată ca proiect (pe foaie volantă la întâlnirea din februarie 2009) spre consultare. După definitivare, va fi publicat în nr. 3/martie 2009.

8. Adunarea Generală hotărăște ca – începând cu anul 2009 – să se deearne titlul de „Colegul anului” pentru contribuție remarcabilă la stimularea și consolidarea frăției colegiale. Pentru anul 2008, titlul de „Colegul anului” se acordă domnului **Radu GRUIA**.

În numele Consiliului Director
Constantin DUMITRU

PROCES-VERBAL **al Adunării Generale a Asociației** **„Promoția '61 Mecanică”** **pe anul 2009 din 1 ianuarie 2009** **la Hotel Philoxenia – Eforie Nord**

În conformitate cu pct. 15 al Programului de activitate aprobat în Adunarea Generală din 10.05.2008, a avut loc adunarea generală anuală a Asociației „Promoția '61 Mecanică” în sala de conferințe a hotelului Philoxenia din Eforie Nord.

Adunarea generală a început la ora 10.00 și a fost condusă de un prezidiu compus din membrii prezenți ai Consiliului director: Constantin DUMITRU, Nicolae ENESCU și Artemiu VANCA.

Colegi prezenți: 12 (Vasile GHEORGHE, Gigi SORESCU, Dan ȘTEFĂNESCU-MUS, Constantin DUMITRU, Radu STOIAN – Utilaj Chimic, Stan BONE, Artemiu VANCA – Mașini Termice, Nae

ENESCU – Aviație, Dan MIHĂLCESCU, Adrian POPA, Mircea ZAINEA și Ștefan DUMITRU (fior de absolvent '61 Mecanică) – TCM.

Prezența a fost de 32 membri (12 persoane fizice și 20 colegi mandatați), ceea ce a făcut ca adunarea să fie declarată statutară.

1. La punctul 1 al ordinei de zi, președintele Asociației a prezentat o **INFORMARE-RAPORT a Consiliului Director, privind activitatea acestuia în anul 2008**.

S-a precizat că din cele 15 măsuri prevăzute în Programul de activitate, 6(șase) au fost realizate, 2 (două) au finalizări preconizate în 2009 (măsura 7 –

„Urmărirea încasării cotei de 2% din impozitul pe venit pentru ONG” și măsura 14 – „Organizarea de acțiuni turistice în țară și străinătate”) și 7 (șapte) nerealizate, acestea fiind apreciate ca fezabile, vor fi reluate în programul pe 2009.

Ținând cont de activitatea pe linia organizării întâlnirilor lunare, editării cu regularitate a foii periodice de suflet „POLI-BUC MECANICII'61“, organizarea excursiei colegiale tematice și de destindere la Tg. Jiu (cazare la Arcani) în zilele de 19-21 septembrie 2008, cu vizitarea punctelor de interes turistic, istoric, cultural Hobița, Muzeul etnografic de la Curtișoara – cu celebrele „cule” oltenești și mănăstirea Lainici (reușita deplină a acestei acțiuni fiind meritul colegului Șoșo SIMESCU), de creșterea numărului de membri, strângerea la zi a cotizațiilor (prin efortul secretarei și cenzorului), organizarea spontană în luna noiembrie 2008 a unei interesante discuții pe tema „O descoperire: Omar Khayam, cu ocazia unei excursii în Iran”, datorată colegului Teodor MIRON, președintele Constantin DUMITRU a propus ca activitatea Consiliului Director să fie apreciată ca satisfăcătoare, cum s-a și votat în unanimitate.

2. În continuare, președintele asociației anunță realizarea bugetului de venituri și cheltuieli la toate capitolele, prezentând apoi proiectul de buget pe 2009. Și acesta e aprobat în unanimitate.

3. Se supune discuției proiectul programului de activitate pe 2009, precum și proiectul de

HOTĂRÂRE al adunării generale. Iau parte la discuții: Adrian POPA, Artemiu VANCA, Dan MIHĂLCESCU, Nae ENESCU, Vasile GHEORGHE, Dan ȘTEFĂNESCU, Gigi SORESCU.

Se convine în unanimitate ca **Hotărârea Adunării Generale pe 2009** să fie publicată în nr. 1/ianuarie al „foii de suflet”, iar **Programul de activitate pe 2009** să fie completat și detaliat cu sarcini și termene și să fie difuzat – pentru o ultimă consultare – în ședința lunară de joi 26 februarie 2009.

4. Un punct distinct și special la ordinea de zi, care se propune a fi permanentizat și la viitoarele adunări generale, este desemnarea prin vot a **COLEGULUI ANULUI**.

Diverși colegi dintre cei prezenți fac „laudațium” pentru fiecare din cele trei nominalizări: Radu GRUIA, Alexandru SIMESCU și Constantin DUMITRU. În unanimitate, este ales prin vot, drept **COLEGUL ANULUI 2008, Radu GRUIA**, fiindu-i apreciată la superlativ contribuția la stimularea și consolidarea frăției colegiale a **PROMOȚIEI '61 MECANICĂ**. Această alegere va fi înserată în Hotărârea Adunării Generale pe 2009.

Prezidiul Adunării Generale:

Constantin DUMITRU	– președinte
Artemiu VANCA	– vicepreședinte
Nicolae ENESCU	– membru

Isprăvi de-ale colegilor

Comoara din Dealul Magiarului de Artemiu VANCA

Cu sprijinul editurii CONTRAST, colegul Mirel Vanca a scos de sub tipar prima sa carte de autor: **COMOARA DIN DEALUL MAGIARULUI**, subtitrată de el „Carte de aventuri pentru copiii între 7 și 70 de ani”.

Cum de la anu' nu mai pot s-o citesc, m-am grăbit s-o fac acum. Fiind pasionat de preocupările-i scriitoricești pe teme de patriotism natalo – local, citindu-i toate aparițiile din anuarul BĂNIȘOR (satul lui de baștină), eram oarecum avertizat că obsesia (fără ghilimele), moștenită din copilărie, privind existența unei comori îngropate pe Dealul Magiarului va rodi într-un fel.

Surpriza constă în cât de frumos a rodit!

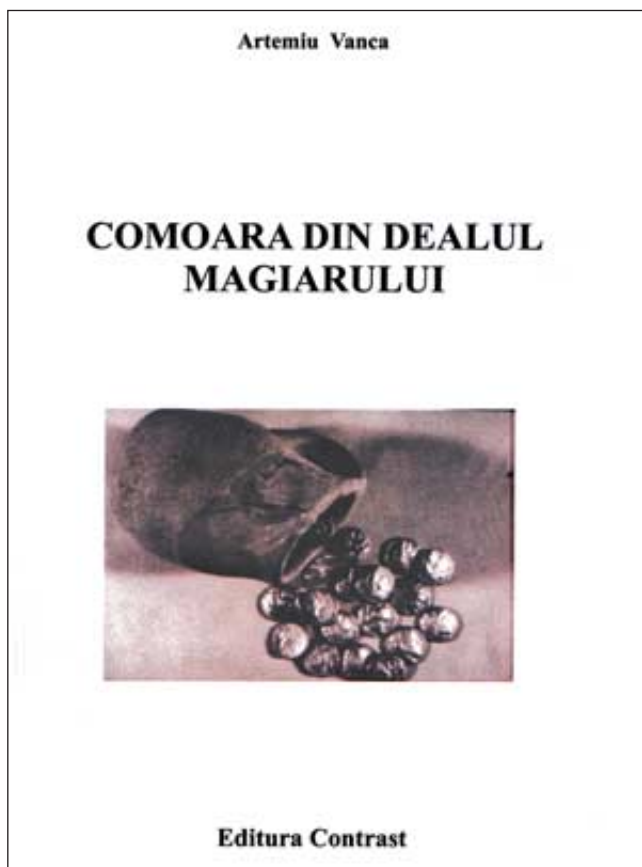
Această floare scriitoricească, mini-roman sau o nuvelă de mai lungă întindere, are darul de a captiva prin cursivitatea narațiunii și prin inocularea (strecu-

rarea inteligentă) unor informații educative privind istoria locului (județul Sălaj). Ca un autor versat de cărți pentru copii, Artemiu Vanca pune în gura Bunicului (sfătos și cu mustața gălbenită de fumul pipei) sau Vrajitoarei („Domnișoara” bătrână, fiica unui remarcabil profesor de istorie), date și elemente care largesc sfera de cunoaștere a copiilor (și nu numai). Cartea este adresată într-adevăr copiilor, mai ales în capitolele care descriu expedițiile celor patru temerari, pregătirile acestora, raportarea îndeplinirii misiunilor (de regulă „Șeful”, „Deșteptului”), ca o adevărată carte de aventuri.

Dacă preocupările lui Mirel Vanca pentru editarea anuarului BĂNIȘOR, colaborarea la revista „POLIBUC-Mecanicii '61” i-au șlefuit condeiul, fiind rezultatul firesc al unui exercițiu îndelungat, natura-lea dialogurilor dintre copii se poate datora doar experienței de bunic. Cartea nu are un happy-end, precum cărțile de aventuri. Pentru cei avizați, narațiunea are o puternică tentă autobiografică (vezi datarea evenimentelor, descrierea casei părintești – locuința lui Cornel, pomenirea cărților „Oameni aleși...” ale academicianului I. Simionescu, care nu lipseau din biblioteca niciunii învățător, toponimele întâlnite), astfel încât – la o viitoare reeditare s-ar putea subtitra „Amintiri din copilărie”.

Faptul că în încheierea Epilogului, autorul ne amenință că „băieții n-au renunțat la iluzia că ar putea găsi comoara” și că „despre toate acestea vom relua pe larg, într-o altă carte”, îmi stârnete curiozitatea să-i pun o întrebare: „Chiar crezi în visul relatat amănunțit la paginile 80-81, implicit în precizarea găită de zână?”

Dacă „da”, așteptăm urmarea.

ICOANE PE STICLĂ de Georgeta ROȘU

Editura ALCOR – Edimpex București a lansat în Elibrării la sfârșitul anului trecut, o carte-album de înaltă valoare artistică, dar și istorică, am spune noi.

Cartea, al cărui titlu complet este „Icoane pe sticlă din colecțiile Muzeului Țăranului Român”, are două părți distincte: „Icoane pe sticlă din lumea țăranului român”, o prezentare amplă a acestui gen de artă plastică, acestui „fenomen” localizat în cinci focare de creație (Nicula-Gherla, Sebeș, Arpașul de Sus-Mărginimea Sibiului, țara Oltului-Făgăraș și Brașov – țara Bârsei), ca urmare a unui „import de modă” din Boemia, Austria, Silezia, Moravia, Slovacia și Galiția, unde pictura pe sticlă cunoscuse o puternică dezvoltare în secolele 18-19. Analiza motivației, inspirației, pregătirii educaționale (adesea redusă la cunoașterea Vechiului și Noului Testament) a țăranului-pictor, observarea și descoperirea sensurilor și semnificațiilor imaginilor pictate pe baza remarcării și interpretării detaliilor, sunt făcute cu competența criticului de artă, profesionalismul autoarei neputând fi pus la îndoială: doamna Georgeta Roșu conduce actualmente Direcția de Muzeografie la Muzeul Țăranului Român și are în spate o bogată experiență, fiind în plină putere de creație.

Partea a doua a cărții, în fond un album comentat, prezintă – grupate tematic – foto-reproduceri de icoane pe sticlă. Comentariul cuprinde atât explicarea scenei biblice sau prezentarea sfântului respectiv, precum și interpretarea unor detalii din cadru, dar și date tehnice despre lucrare. Competența își spune și aici cuvântul.

Cartea este bilingvă (română-engleză), dorindu-se prin aceasta o informare de înaltă ținută cultural-artistică și a celor din afară, interesați de acest patrimoniu românesc.

Este pentru a nu știu câta oară când S.C. ALCOR-Edimpex scoate la rampă valori de artă, punându-le în valoare prin facilitarea accesului public la cunoașterea și înțelegerea lor.

Meritul este incontestabil al Corinei Firuță și echipei ei (din care Simona – membră a Asociației – se detașează) care, printr-un efort, adesea exagerat de susținut, a adus la rampa editorială valori inedite.

*Pagini de laudă colegială
semnate A.P.*

Eveniment

Raze de speranță de... La Luceafăr

Adrian POPA

Că în fiecare an (când împrejurările nu mi-au fost împotriva), am fost și de acest 15 ianuarie să pun o floare la mormântul lui Mihai Eminescu pe Aleea Scriitorilor din Cimitirul Bellu.

Ajuns relativ târziu la poarta cimitirului (după ora 1600), credeam că voi fi singur sau pe aproape, la mormântul Luceafărului. Eroare! Mare eroare!

Mi-a trebuit ceva timp să-mi fac cu greu loc lângă mormânt să pun cu pioșenie garoafa peste mormanul de flori ce ascundea lespedea. Crucea de la căpătâiul mormântului era încărcată de coroane, astfel încât din inscripția săpată în piatră pe postamentul mormântului funerar nu se mai putea citi decât „Reverse dulci....”, din textul pe care îl aveam în memoria vizuală mai clar din săpătura în piatră decât din pagina de carte:

*„Reverse dulci scânteii
A tot știutoarea,
Deasupra-mi crengi de tei
Să-și scuture floarea...”*

Dintre doamnele care se îngrijeau ca lumânările să-și păstreze flacăra cât mai mult timp și de aranjarea florilor, una s-a desprins încet și a deschis o carte, începând să citească cu voce tremurândă:

*„O mamă, dulce mamă, din negura de vremi
Pe freamătul de frunze la tine tu mă chemi;
.....”*

Printre coroanele și jerbele de pe cruce sunt înfipte coli de hârtie A4, cu texte culese la calculator. Una dintre ele, înserează citate din clasici (Iorga, Țuțea, Călinescu etc.) cu aprecieri „superlative la adresa poetului național, cel fără de pereche”. O altă coală de hârtie poartă o elegie în versuri (nu-i locul să apreciem critic opera anonimului) la adresa Luceafărului. Și câte altele! Mai abtirit decât la „Zidul plângerii” de la Ierusalim.

Deci avem și noi Sfântul nostru sublim! La care ne închinăm și-i reamintim laudațiile clasice ce i-au urmat.

În drumul spre ieșire, când se făcuse aproape ora 5 d.a., un grup mare de liceeni, băieți și fete, fiecare cu câte o floare în mână se îndreptau spre mormântul poetului.

O bucurie imensă mi-a umplut sufletul: mai există iubire de Eminescu! Și cât mai există dragoste pentru Luceafărul poeziei românești, românismul nu pierde.

Geaba ne interzic unii să folosim referiri la „Eminescu – poetul național”, la „Mihai Viteazul – unificatorul tuturor românilor”, cum că acestea n-ar da bine cu „adevăratul patriotism”. Nu ne-ar mira ca pentru un „adevărat bun creștin”, repetarea cotidiană a rugăciunii „**Tatăl nostru**” să fie o blasfemie. Ei bine, autorii acestor „concepte” de patriotism vor ca prin tăcere totală despre valorile naționale, să se aștearnă uitarea, să se estompeze mândria apartenenței la neamul românesc... Strălucitul actor, scânteietorul

eseist și marele suflet de român Dan Puric spunea recent că **patriotismul** nu este un concept este o stare de spirit, un sentiment; când îl transformi în concept, moare.

Însuși Mihai Eminescu, vorbind despre patriotism spunea: „Iubirea de țară e pururea și pretutindenea iubirea trecutului (...) și numai oamenii care țin la instituțiile părinților lor, la petecul de pământ sfințit de munca și sângele părinților lor pot fi patrioți”.

Iar Mihai Eminescu este **o instituție a românilor, a neamului său**. De aceea nu ne-a mirat propunerea academicianului Eugen Simion ca ziua de **15 ianuarie** să fie decretată **Ziua Națională a Culturii**

Române. Ne-a mirat – în schimb – surzenia autorităților abilitate ale statului, care trebuia să se „autosesizeze din oficiu” și să dea curs unei astfel de propuneri. Mihai Eminescu este înainte de toate o conștiință.

Întâlnirea din acest an cu spiritul lui Eminescu, trăirea colectivă a bucuriei triumfului ideilor lui, a poeziei lui ziditoare de limbă română, ne dă speranțe: „Iubirea de țară e un zid”, iar România va dăinui.

Cronică teatrală

SHIRLEY VALENTINE

Mirel VANCA

Vreți să vedeți o actriță frumoasă și talentată într-o piesă de teatru cu un singur personaj? Dacă da, mergeți la Teatrul Național pentru a o vedea pe Tamara Crețulescu în piesa „Shirley Valentine” de Willy Russell.

Tamara are aproape 60 de ani și interpretează rolul unei femei de 42, dar, pare mai tânără decât eroina sa. Cum a reușit să se păstreze atât de bine, nu-mi dau seama! Bănuiesc, că ea n-a suferit niciodată de așa zisul „**sindrom de singurătate**” de care suferea eroina căreia îi dă viață pe scenă! Bănuiesc că ea n-a fost pusă niciodată în situația să vorbească cu pereții sau cu alte obiecte neînsuflețite din preajmă! Bănuiesc că atunci când partenerul ei de viață i-a spus „te iubesc!”, nu i-a spus-o așa cum ai spune „bună seara” și nu i-a spus-o ca să-i poată vorbi, ulterior, urât, ci pentru că o iubea sincer.

Medicina n-a descoperit, încă, un antidot pentru acest

sindrom. Odată contaminat de el, trebuie să-i descoperi singur/singură remediul. Pentru asta nu ai nevoie de cunoștințe medicale, ci doar de imaginație și curaj. De imaginație, eroina piesei se pare că n-a dus lipsă niciodată, iar curajul și l-a recompus din tot felul de cioburi ce le-a găsit scormonind în trecutul ei. Important este că a găsit!

Aș fi dorit să pot semnala colegelor noastre, și nu numai lor, această piesă cu 30 de ani mai devreme. Atunci, soluția pe care o dă această piesă femeilor care suferă de acest sindrom, ar fi putut fi valabilă și pentru ele. Chiar dacă pentru voi este târziu, piesa merită văzută! Cu siguranță, așa zisul „umor de Liverpool”, o specie aparte de umor englezesc, o să vă îndulcească pentru o oră și jumătate singurătatea, dacă sunteți apăsate de ea.

In memoriam

A plecat și Puiu Iancu

În 2 octombrie trecut, Puiu Iancu și-a dat ultima suflare, pornind spre zări de abis, îngroșând rândurile celor plecați dintre noi, al căror număr – spre rușinea noastră – nici măcar nu-l știm cu exactitate, datorită „petelor negre” din Catalogul Promoției (a se citi: lipsă totală de informații despre unii colegi).

Vestea, primită a doua zi, ne-a uluit pe toți. Nu avuseserăm știre că era bolnav. Condamnat fără șansă de scăpare, de o boală rară și necruțătoare (o specie de cancer al sângelui), Puiu nu accepta, de câteva luni bune, la căpătâiul său (în afara personalului medical) decât pe Imi – soția lui. După o logică a oamenilor mândri, n-a acceptat să vadă în ochii vizitatorilor, rude sau prieteni, lacrima iminentei despărțiri sau de milă.

Un grup de colegi și prieteni l-au însoțit pe ultimul drum, mângâind oarecum durerea soției și a fiicei sale Mihaela, venită special din Canada.

Puiu Iancu împlinise, cu numai o lună înaintea morții, 71 de ani. Născut la 22 septembrie 1937 în București în familia învățătorilor Stancu Iancu (originar din Teleorman, satul Lahovari) și Paula Iancu (originară din Târgu-Jiu), Puiu a făcut școala elementară la „Cuibul cu barză” și studiile medii la Liceul „Mihail Eminescu”.

Studentia a fost cea care ne-a adunat, ne-a împletit destinele, cel puțin pentru o perioadă.

Din acei frumoși ani, două momente ne revin în memorie:

Trei dintre noi (fără pretenția exactității absolute: Nini Papaianu, Dan Mihălcescu și Adrian Popa) am petrecut – invitați de Puiu – câteva zile și nopți în casa dascălului Stancu, pregătind un examen greu (posibil, „Organe de mașini”). Casa – încă nefinisată complet – se afla pe Drumul Sării, avea o curte mare cu pomi fructiferi, îngrijiți cu dragoste și pricepere de domnul învățător. Ei bine, nu uităm cum „bătrânul” (cum îi zicea Puiu), ieșea din camera lui după miezul nopții, trecea prin sufrageria în care noi ne făceam că învățăm (poate chiar învățam) și fără să scoată o vorbă ieșea în curte. După ceva vreme, apărea cu un

platou cu fructe proaspăt culese, le pune pe masă și dispărea în dormitor.

O a doua secvență studentească, o reprezintă meciurile de fotbal, organizate de Puiu Iancu, pe un teren viran din spatele cimitirului Ghencea, foarte aproape de casa lor. Era vorba de câte un meci „ internațional”, pentru că jucau „ai noștri” cu echipa cartierului. De la noi se remarcă cu regularitate Nando Bayerle (un jucător deja școlit în arta fotbalului), Petrică Olaru și Nae Fluture (artiști ai driblingului și pasei exacte), Nini Papaianu și Mike Hitzig (cotonogarii noștri, pentru care „pe aici nu se trece!” era o lege sfântă).

După absolvire „drumurile noastre toate” au luat-o care încotro, sărăcia de informații a unora despre ceilalți a devenit tot mai accentuată și cronică.

Aflăm totuși câte ceva unii despre alții.

Știam astfel că prin anii 1967-1969, consulul României la Havana era unu’ Ilie Iancu, nimeni altul decât Puiu al nostru. După întoarcerea sa din misiune, poate prin 1970, primim câțiva dintre noi o invitație

la o cafea, din partea lui Puiu Iancu, pentru a marca o revedere. Întâlnirea a avut loc la Katanga (în Piața Romană). Nu mai știm dacă era deja acolo sau a venit mai târziu, cert este că toată seara a fost acaparată de scriitorul Darie Novăceanu, care nu mai conținea să-i mulțumească ex-consulului Iancu, pentru binele (vize, prelungiri de vize, accomodation) făcut cât fusese și dânsul la Havana.

În perioada 1977-1989 (imprecizia datelor ne fie iertată), a fost director la Fabrica de Aparatură Nucleară de pe Platforma Măgurele, chiar de la punerea în funcțiune a acesteia. Din această perioadă, reținem un gest de mare noblețe al lui directorului Ilie Iancu: când unul din colegii noștri, regretatul Ștefan Ticușan traversa o perioadă grea a vieții sale, fiind decăzut din funcția de director tehnic al uzinelor Electromagnetice, unde fusese instalat pentru merite profesionale incontestabile, Puiu l-a invitat fără șovăire să lucreze la FAN, oferindu-i postul de inginer șef.

Prin 1991, am aflat despre Puiu că-l „înfiase” Jimy Ianculescu la CENTROCOOP.

Vorbind curent spaniola la nivel de traducător din literatura sud-americană, cu solide cunoștințe de engleză și portugheză, dar mai cu seamă școlit post-

Politehnică, la Universitatea București (Facultatea de Științe Juridice – Relații Internaționale), la Universitatea de Științe Administrative, la cursuri post-universitare de Management și la Cursurile Interregionale de Perfecționare în domeniul Asigurării Calității de la Buenos-Aires (1985 și 1994) și Madrid (1991), a avut o activitate prodigioasă și în sectorul privat în post-decembriadă.

Dintre ciudățeniile extraprofesionale ale lui Puiu, despre care ni se pare că el a povestit câte ceva fie în monografie, fie în paginile revistei noastre, erau extravagantele sale vacanțe cu fiica sa Mihaela, petrecute în caiac pe Dunăre (prin anii 1987-1988).

Și iată că Puiu Iancu nu mai este printre noi.

Au rămas doar amintirile unor vacanțe studențești petrecute în grup restrâns de colegi în Bucegi (la schi la Cabana Diham, izolați de lume de ninsoarea apocaliptică), sau la Mare (la Tataia în Constanța) etc.

Ocrotește-l Doamne și ajută-l să se odihnească în pace!

Colegi TCM-iști

Cronică politică

Alegeri parlamentare în România

Radu STOIAN

După o perioadă lungă de restricții, impusă cu temei de redactorul fondator al foii de suflet cu privire la dezbaterile politice, au intervenit și în viața noastră momente de dezechet.

În foaia de suflet, colegii Radu Mihalcea și Emil Hitzig au scris articole interesante despre alegerea președintelui S.U.A. la data de 4 noiembrie 2008. Victoria primului președinte american de culoare Barak O’Bama a stârnit în viața politică comentarii interesante, iar colegii noștri strănieri, în materialele publicate, au venit cu opinii divergente legate de acest eveniment.

În România alegerile parlamentare au fost stabilite de guvern la data de 30 noiembrie 2008. Precizarea datei alegerilor parlamentare în România, făcută printr-o hotărâre de guvern, a fost așteptată cu

nerăbdare de majoritatea partidelor politice de pe scena politică a țării.

Singurul partid care nu a dorit alegeri parlamentare la acest termen a fost Partidul România Mare. Acesta a contestat cu vehemență desfășurarea alegerilor parlamentare la 30.11.2008 și a solicitat amânarea acestora pentru primăvara anului 2009 (Constituția permitea acest lucru).

Pentru amânarea alegerilor, P.R.M. s-a adresat justiției. Baza acțiunii juridice depusă la Curtea de Apel a municipiului București a fost atacarea modului de constituire a colegiilor electorale.

În susținerea acțiunii, avocatul N. Bolcas a invocat și neconstituționalitatea documentului emis de guvern, astfel procesul s-a mutat la Curtea Constitu-

țională. Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate formulată de P.R.M. și a trimis hotărârea formulată în acest sens la tribunalul Curții de Apel București pentru a judeca fondul acțiunii.

Cu doua săptămâni înaintea alegerilor, P.R.M. mai spera într-o minune. Minunea nu s-a produs, iar românii, într-un număr extrem de mic s-au prezentat la vot duminică 30.11.2008. Prezenta la vot a fost de 38%, cea mai mică participare a cetățenilor români din anul 1990 și până în prezent.

.....
Surpriză pentru unii, nedumerire pentru alții a fost faptul că PRM și PNG nu au atins pragul electoral de 5% condiție fundamentală pentru intrarea în parlament. Așa dar, alianța PSD+PC, creditată cu procentul de 36%, era virtualul învingător în alegeri.

.....
După terminarea numărării voturilor, Biroul Electoral Central a omologat următoarele mandate câștigate de partidele intrate în parlament :

Denumirea partidului	PDL	PSD+PC	PNL	UDMR
Nr. mandate la Camera deputaților	115	114	65	22
Nr. mandate la Senat	51	49	28	9
Nr. total mandate	166	163	93	31

Procentual alianța PSD+PC obține 33,9%, urmata cu 33,3% de PDL și 15,5% de PNL. Interesant este de remarcat că prin votul uninominal s-a

.....
Am publicat fragmentar acest material al colegului nostru Radu Stoian, pentru a exemplifica de ce astfel de articole sunt greu acceptabile pentru punere în pagină. Și am făcut-o (adică publicăm măcar atât cât s-a putut) din respect pentru munca de documentare a autorului, cât și pentru cea de culegere pe calculator a materialului.

Nu temeiri politice fac articolul nepublicabil (mai ales că Radu respectă regula de „nepartizanat“ corect impusă de Radu Gruia), ci pur redacționale. Legat de redactare: pe ... din ziare cifre și date care au fost la îndemâna tuturor, unele chiar depășite (vezi cursul valutar, schimbările din componența guvernului etc.). Legat de interesul cititorului: cine mai vrea să mai citească numărul de mandate distribuit de partide, procentele sub barem ale PRM și PNG?! Acum toată lumea citește presa (mai ales pensionarii). Nu mai e ca pe vremea aceea când toată lumea era scârbită de lectura ziarelor și, în această situație, un referat la cercul de învățământ politic putea să fie interesant.

Așteptăm cu interes materialele lui Radu Stoian, despre colegi, despre excursii prin țară sau afară, așa cum ne-a obișnuit până acum.

Redacția

Cine-i născut în februarie

1. Mircea ILIOAIA
telefon: 021 772 52 92	• 6 februarie 1938
mobil:	e-mail:
2. Dan MIHĂLCESCU
telefon: 021 745 87 38	• 7 februarie 1939
mobil:	e-mail: emiliamihalcescu@yahoo.com
3. Rodica DELCESCU
telefon:	• 16 februarie 1940
mobil:	e-mail: rodica216@yahoo.com
4. Vasile STEIN
telefon:	• 17 februarie 1940
mobil:	e-mail: ReuvenSTEIN@goodrich.com
5. Vasile NEGREA
telefon: 021 772 52 92	• 17 februarie 1934
mobil:	e-mail:
6. Hans Günter Farsch
telefon:	• 21 februarie 1939
mobil:	e-mail: hansgfsr@netscape.net
7. Dan ȘTEFĂNESCU
telefon: 021 460 57 69	• 27 februarie 1938
mobil:	e-mail:

Nota redacției: Informațiile privind posibilitățile de contactare a sărbătoriților nu obligă la transmiterea de urări în ziua respectivă. Sunt cu totul și cu totul opționale.

Astfel va arăta caseta redacțională,
începând cu februarie 2009.

Caseta redacțională:

Redactor fondator: **Adrian POPA**
 Redactor șef: **Mirel VANCA**
 Redactor șef adj.: **Corina FIRUȚĂ**
 Secretar de redacție: **Anda ȘTEFĂNESCU**
 Redactor: **Nicolae ENESCU**
 Tehnoredactare computerizată:
Mariana IONIȚĂ

Tipar ISSN 1842-4732